

Gözlem

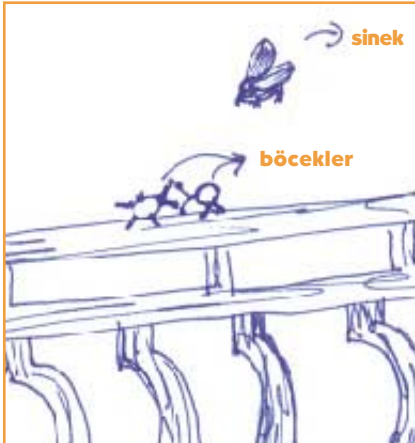
Gözlemlerinizi Bekliyoruz...

Farklı ülkeler, kentler, ve köylere ilişkin gözlemlerinizi bekliyoruz...

Okulların tatil olmasıyla birlikte, öyle sanıyoruz ki birçoğunuz ya ailenizle ya da tek başınıza, ister akraba ziyareti, ister gezi, ister tatil amaçlı olsun, yaşadığınız yerden farklı yerlere gideceksiniz. Gittiğiniz bu yerlerde yaşayan insanların yaşantısını, geçimlerini neyle sağladıklarını, değişik örf ve adetlerini, hatta değişik yemeklerini ve buralarda yaşayan değişik bitkileri ve hayvanları gözlemlemeye ne dersiniz?

Adres: Bilim Çocuk Dergisi/PK 156/06100 Kavaklıdere/Ankara

Zavallı Sinek

Ben bir gün balkonda oturuyordum. Bahar gelmişti.

Bütün böcekler ve bahar çiçekleri çıkmıştı. Böcekler benim varlığımdan habersiz balkon demirlerinde dövüşüyorlardı. Yani aslında, birinci böcek önce geçmeye çalışıyordu. İkinci böcek de önce geçmek istiyordu. Daha sonra

bir sinek gelip bunları itti ve demirin üstüne oturdu. Bu arada böcekler aşağı düştüler. Sinek de ani bir hareketle yere düştü. Hemen merceğimi alıp baktım. Sanki bacağı kırılmıştı. Onu hemen elimin içine aldım, kapaklı bir plastik kaba koydum. Ona arada ekmek kırıntıları verdim ve her gün inceledim. Kanatları incecikti. Gözleriye çok değişikti. Daha sonra iyileşti ve gitti. Belki bir gün yine görüşürüz! Belli mi olur?

Asena Uzdu

Cengiz Topel I.Ö.O./6-C/Torbalı-Hzmr

Denizkent'teki Kaktüs

Biz yazları, genelde hep Denizkent'te geçiririz. Denizkent'te Alman bir

Defterinizden

komşumuz
var. Onun
bahçesinde kocaman
bir kaktüs var. Bu yıl
Denizkent'e gittiğimizde,
kaktüsün, bir direk kadar uzun
bir sap verdiğini gördük. İlk
başta şaşırıktık; daha önce hiç
buna benzer bir şey
görmemiştik. Daha sonra
tomurcuk verdi. Bu
tomurcuklar muhteşem sarı
çiçeklere dönüştü.
Komşumuzun söylediğine göre,
kaktüs, tam 17 yıl sonra çiçek
açmıştı. Tatilden dönüşümüze
yakın çiçekler yavaş yavaş
solmaya başlamıştı. Kim bilir,
belki de kaktüs bir 17 yıl sonra
yeniden çiçek açar...

Gül Ergün

İşçi İpek İ.Ö.O./8-C/Gönen-Balkesir

Yavru Saksâğan

Rüzgârlı bir günde ablam
yuvasından düşen bir
saksâğanı eve getirdi. Yuvası
çok yüksekte olduğu ve henüz
uçamadığı için, onu yerine
koyamadım. Kafese koymaya
da kıyamadığımdan odada
serbest bıraktım. Sesi çok
güzeldi. Her yeri zıplayarak
geziyordu. Onu salamlama
besledim. Salamlama çok
seviyordu. Her geçen gün
daha çok uçuyordu. Her gün
camdan anne ve babasıyla
haberleşiyordu. Karşılıklı
konuşuyor gibiydiler.
Dördüncü günün sonunda
kendini koruyabilecek kadar
uçabiliyordu. Onu yuvasının
olduğu yere götürdük. Sonra

annesiyile
babası gelip,
ona, yukarıya doğru
hangi dallardan çıkabileceğini
gösterdiler. O da o yoldan
zıplaya zıplaya yukarı
çıkıyordu. Aşağıda da iki kedi
bekliyordu. Annesiyile babası
kedileri gagalayarak kovdular.
Onu çok özliyorum, ama
doğaya bırakabildiğim için çok
mutluyum.

Ozan Efe

Anıttepe İ.Ö.O./3-A/Ankara

İneğim Damla

Ben Karadeniz Bölgesi'nde
yaşıyorum. Bizim bir ineğimiz
var. Adı Damla. Onun tüyleri
siyah. Ayaklarında azıcık
beyazlık var. O hamile değilken
karnı küçüktü. Süt de
veriyordu. Sütten bazı kişiler
yararlanıyordu. Ama şimdi
hamile. Ondan artık süt
alamıyoruz. Doğurunca bu
sütten yine herkes
yararlanacak.

Nurdan Dolapçıoğlu

Güney İ.Ö.O./5-A/Ulus-Bartın

Karıncalar

İşçi karınca

Kraliçe

Erkek karınca

Hepimiz karıncaları
çalışkanlıklarıyla tanırız.
Gözlemlerime göre karıncalar
kendi toplumlarında kibarlığa ve
belirli bir düzen içinde yaşamaya
çok önem veriyorlar. Bir ağaçtan
inip çıkmakta olan karıncaları
izlediniz mi hiç? İnenler ve çıkanlar
her iki grupta tek sıra halinde
birbirlerine zarar vermeden inip
çıkıyor. Bazılarımızın ezdiği o
küçük hayvanlar ne kadar da
harika, değil mi?

Doğa Ölmez

Atatürk İ.Ö.O./7B/Yenimahalle-Ankara

